

РЕШЕНИЕ

№ 32387

гр. София, 17.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 21.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **1284** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка чл.24и от Закона за чужденците в РБ.

Образувано е по жалби на:

1."БОЖАН"ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище Р.

2.М. Ч. гражданин на Т.

срещу ОТКАЗ рег.№5364р-154 от 05.01.2026г. на Зам.директора на Дирекция "Миграция"-МВР, с който е отказано да се издаде разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" по чл.24 и от ЗЧРБ на лицето М. Ч., гражданин на Т..

В жалбите са изложени твърдения, че процесният отказ е незаконосъобразен, неправилен и необоснован. Подчертава се, че дадените указания от Агенция по заетостта /АЗ/ са изпълнени от работодателя, но при последващо становище на ответника, че има непълноти - е следвало да се предостави допълнителна възможност за отстраняването им. С оглед изложеното се твърди, че отказът е постановен в нарушение на чл.9, чл.12, чл.13 и чл.20 от АПК и при накръняване на принципа за оправданите правни очаквания. Подчертава се, че работодателят е правил опити за максимално изпълнение на указания вкл. е депозирал молба до АЗ от 09.12.2025г., както и от същата дата молба към МТСП и възражение до последното от 19.01.2026г. С оглед изложеното се релевира процесуално нарушение. По съществуващото на изложените твърдения се визира, че отказът е и материално-незаконосъобразен. Изтъква се, че кода е коригиран от работодателя, че се касае за „общ работник“, за да бъде в съответствие с разрешителното за работа. Твърди се, че добросъвестната корекция –не може да послужи за основание за отказ. Сочи се, че дружеството работодател има доказана необходимост от посочения вид работници и допуснатата неточност в кода е отстранена. Касателно самата дейност се подчертава, че дружеството няма самостоятелна

строителна дейност /т.е към трети лица/, а с оглед основната си такава –изземване на наносни отложения във връзка с разрешително №РВО -60 от 02.10.2025г. /заб. за ползване на повърхностен воден обект-река Д./ .Подчертава се, че е ноторно известно, че пазара на труда има дефицит и недостиг на работна ръка. На следващо място –се твърди, че са неправилни констатациите във връзка с мястото на работа. В посоченото вече разрешително има и конкретен участък от река Д. и това е мястото на полагане на труд, поради което не се споделя извода на ответника за неяснота. Не са възприети и констатациите касателно трудовия договор. Подчертава се кога влиза в сила- от датата на получаване на документите за пребиваване и работа. На последно място – се сочи, че АЗ има рестриктивен и формален подход, което е нецелесъобразно. С оглед изложеното –се моли да се уважат жалбите.

В съдебно заседание жалбите се поддържат от адв.Б. по представените писмени бележки. Претендират се разноски.

Ответникът, чрез пълномощника си юрисконсулт М. по представените на л.228 писмени бележки оспорва жалбата, като неоснователна. Подчертава, че отказът е издаден от надлежен орган, в производство без процесуални нарушения и при правилно приложение на закона. Последният изисква положително становище на АЗ и при липсата на такова не се издава разрешително за пребиваване. С оглед това се моли да не се уважава жалбата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 47-чи състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Жалбите са в срок, от страни с правен интерес и следва да се разгледат по съществото им. Касателно допустимостта на жалбата на работодателя и правния му интерес има влязло в сила определение на ВАС №5586 от 22.05.2026г. по адм.дело №4665/26г..

По съществото на жалбите се установи следното:

Производството пред ответника е образувано със заявление от работодателя „Божан“ ЕООД рег. №537300-2571 от 09.09.2025г., с което е поискано предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденеца Ч. М.. Заявлението, ведно с приложените към същото документи, е изправетено на Агенция по заетостта /АЗ/ с писмо от 24.09.2025г., която е изразила отрицателно становище № СМ-24547 от 10.12.2025г. Посочено е, че първоначално с писмо рег.№ М-21374-2 от 13.10.2025г. АЗ е констатирала конкретни недостатъци и е дала указания на основание чл.24и, ал.5 т.4 от ЗЧРБ за приложение на копия от обяви за длъжността /общ работник, строителство на сгради/, както и да направи обосновка за наемането на чуждестранен работник за посочената длъжност. Също на основание чл.24и, ал.5 т.9 от ЗЧРБ са дадени указания касателно мястото на работа и влизането в сила на трудовия договор. От АЗ е счетено, че указанията не са изпълнени, доколкото има обяви след указанията за длъжността „общ работник, строителство на сгради“. Счетено е, че не може да се даде положително становище, поради което дадено отрицателно такова. Горепосоченото фактическа обстановка – е описана в обжалвания отказ като е подчертано, че абсолютна предпоставка за разрешително е наличието на положително становище, поради което е постановен отказ.

В СЪДЕБНОТО производство е представена преписката. От оспорващия работодател е представена и кореспонденцията с АЗ – изпратените имейли по направените указания и т.н. вкл. обяви за длъжността общ работник.

СЛЕДОВАТЕЛНО ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Спорът на страните е по съществото – при наличието на отрицателно становище – може ли ответникът да го ревизира или е длъжен да го зачете.

На първо място -постановения отказ е издаден при условията на делегирани правомощия от директора на зам.директора на Дирекция „Миграция“ въз основа на посочената в акта Заповед №5364з-4651 от 08.10.2015г. и заповед №5364з-3306 от 07.12.2022г., приложени на л.22 и л.21, поради което се прави извода, че се касае за валиден индивидуален административен акт.

Не се установяват и в производството по издаването му допуснати съществени процесуални нарушения, основания за отмяната му.

По същество съдът съобразява, че за да издаде оспорения отказ зам. директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР е приел, че по отношение на кандидата за издаване на разрешение за продължително пребиваване не са налице предпоставките на чл.24и от ЗЧРБ. Видно от разпоредбата разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл.15, ал.1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с [Регламент \(ЕО\) № 1030/2002](#). Следователно, за да се издаде разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" е необходимо, по отношение на кандидата да са налице едновременно две обстоятелства – 1.същият да отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и 2.да притежава виза по [чл. 15, ал. 1](#) или разрешение за пребиваване.

Няма спор, че първото условие е свързано с положителното становище на Агенцията по заетостта, което видно от по чл.15, ал.1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/, се съдържа в Единното разрешение за пребиваване. Това становище е задължително за ответника, който постановява акта си в условията на обвързана компетентност по смисъла на чл.15, ал.1 от ЗНМТМ.

Недопустимо е ревизиране на становището на Агенцията по заетостта в настоящето производство /без този субект да е страна/ и преценка за неговата законосъобразност. След като има отрицателно становище – ответникът не може да постанови друг акт, освен процесния. Следва да се има предвид, че съдебната практика изисква ответникът да не пресъздава безкритично този отказ, а да изложи съображения т.е да направи своеобразна преценка като съответно, ако същата е неправилна - ще опорочи и неговия акт. В тази насока конкретно –видно от преписката ответникът е установил направените констатации касателно позицията на работника вкл. и мястото, където ще се полага труд. Разграничени са длъжностните характеристики за „общ работник“ и за „общ работник, работник по строителството“ правилно и това, че за първоначалната позиция е липсвала характеристика. Несъстоятелни са доводите на оспорващите, че е следвало втори път да се дадат указания. Всичките тези обстоятелства са описани в отрицателното становище - на л.25, че заявлението е с липсваща обосновка за конкретната длъжност -"общо работник, строителство на сгради" /по чл.24и, ал.5 т.4 от ЗЧРБ трябва да има обосновка и копие от обяви в национални средства за масова информация и интернет/ като е имало обосновка, но за други длъжности. Също така е бил констатиран и втори недостатък -в трудовия договор трябва да има място на работа съгласно чл.24и, ал.5 т.9 и е трябвало да се отрази, че влиза в сила след издаване на документите за пребиваване. Следователно - Агенцията по заетостта е компетентна да установи дали заявлението отговаря на изискванията на чл.24и и след като установи, че не отговаря - е видно от преписката, че заявителят е информиран с писмо от 13.10.2025г./л.38/, представени са допълнителни документи, но е констатирано, че изискванията не са изпълнение. Съдът установява, че по преписката е писмо от 27.10.2025г. на л.28 към което е новата обосновка и срочните трудови договори. Така на л.29 е трудовия договор от 24.10.2025г. с лицето Ч., където в т.5 е посочено, че влиза в сила от

датата на получаване на документа за пребиваване. Длъжността обаче е общ работник с място на работа - река Д. конкретен участък.

Следователно правилно е прието в становище на Агенция по заетостта, възприето от ответника, че не е изпълнено нито едно изискване. Изискването за влизане в сила и мястото на работа т.е по т.2 от писмото от 13.10.2025г. и т.1 касателно обосновката. Видно от първоначалното заявление на л.47 лицето е с друга длъжност "общ работник в строителството" код 93130001. За тази длъжност -по тр. договор трябва да има място на работа, защото видно от заявлението е посочено само "строителни обекти на територията на РБ", вместо това при т.нар. изпълнение на указанията е представен трудов договор с вписаните вече реквизити /за влизане в сила и място на работа/, но за друга макар и сходна длъжност с друг код №96220001. Така по заявлението правилно е констатирано, че въпреки дадените указания и представените допълнително документи - няма нито обосновка, нито изпълнение на реквизитите за влизане в сила и място на работа по договора. Вместо това с новите документи - се представят такива -трудов договор с налични реквизити за влизане в сила и място на работа, но за друга длъжност, за която изначално е имало обосновка. По този начин лицето иска да преодолее допуснатата от самото него грешка или непълнота със заявлението. Несъстоятелно е възражението на жалбоподателите, че е трябвало нови указания. Преценява се изпълнението на указанията към единствено подаденото заявление, а същото е за длъжност с код 93130001, а не за тази впоследствие подменена с код №96220001.С оглед изложеното се прави извода и за материална законосъобразност на постановения отказ.

С оглед изхода от спора следва на ответника да се присъди юрк.възнаграждение в минимален размер по НЗПП вр. със ЗПП от 102,26 евро, за която сума следва да се осъдят жалбоподателите.

Административен Съд С. – град, I отделение, 47-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни жалбите на 1."БОЖАН"ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище Р. и на 2.М. Ч. гражданин на Т. СРЕЩУ ОТКАЗ рег.№5364р-154 от 05.01.2026г. на Директора на Дирекция "Миграция"-МВР, с който е отказано да се издаде разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" по чл.24 и от ЗЧРБ на лицето М. Ч. гражданин на Т..

ОСЪЖДА "БОЖАН"ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище Р. и М. Ч. да заплатят на Дирекция „Миграция“ МВР –юрисконсултско възнаграждение по делото от 102,26 евро.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

Съдия:

СЪДИЯ: